

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Budapesten is megkezdik a rekord-táncversenyeket*

Forrás: *Sóvay ujság*

Bp

(Hely)

1923. 5. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

793.3

Hely

Idő

"1923"

Személy

Budapesten is megkezdik a rekord-táncversenyeket.

Az alapítványi hölgy tánchelyisége. — József főhercegek a salon téadélutánjain. — Revolveres szerezcsenbanda. — Shimmyt és csárdást járó lovak a cirkuszban.

— Saját tudósítónktól. —

Milanóból hozza a hírt a táviró, hogy egy olasz táncmester egyfolytában ötven óra és ötvenhárom percig táncolt, az egész idő alatt egyforma köröket lejtve táncolópárosban. Ez idő alatt pontosan százharminchat kilométer utat tett meg egyfolytában. Egy másik táncmester ötvenhét óra hosszat táncolt egyhuzamban, de csak százharmincegy kilométer távolságot futott be. Amerikában naponra rendezik a kitaratási és távolsági táncversenyeket, legutóbb hatóságai beavatkozással akarták megszüntetni egy ilyen mérkőzést, mert a párok már az ötvenedik órát táncolták és félős volt, hogy a túlerősítésbe belehalnak. A táncos találékonyság azonban kifogott a hatósági szigorúságon: a párok egy teherautóba táncoltak föl részlet fektetett deszkákon s a gépkocsi rajta az egyre táncoló versenyzőkkel, átrobotott a másik kormányzó-ság területére, ahol még ma is táncolnak, ha meg nem hulltak.

Ez az idő- és távolságrekordot teremtő táncőrület még nem jutott el Pestre, de bizonyos, hogy mint minden egyéb új divat és új láz, hamarosan megérkezik ide is. Nálunk mindmáig a röpké „shimmy”-turák maradtak csak divatban, aminthogy az utóbbi évek során ennek a táncnak a megérkezése okozta a legnagyobb mozgalmat a táncosok és táncosnők körében. Legutóbb ugyan veszedelmes ellenfél bukkant föl a láthatáron, az évekkel ezelőtt már divatban volt „tango”-val, melyet különösen egy még most is divatos operett nagyszerű tánc-produkciója népszerűsített. Ez a tánc azonban nagyon sok összetanultságot kíván a pároktól s így inkább a shimmyt táncolják tovább új és abszolút leegyszerűsített formában. A pesti táncmesterek pompásan tudnak gondoskodni arról, hogy egy-egy új lépés és fordulat hamarosan általános legyen. Táncversenyt itt még csak a szép tánc és nem a távolsági tánc jegyében rendeztek. Ha kilométereket akarnak megtenni a párok:

egyszerűen kísélták gyalog — a Hűvösvölgybe.

Amatőr-táncverseny az Angol-parkban.

Táncverseny volt legutóbb szerdán este az Angol-park ugynevezett „táncpalotájában”. A táncpalota belseje egy pompás padlózatú, valóban nagyméretű helyiség, ahol nem hivatásos táncosok és táncosnők lépnek föl, hanem maga a publikum. Hogy a publikum a városi lakosság milyen rétege, azt nem igen lehet megítélni. Fiúk, leányok egyformán elég jól öltözöttek és mind elég jól táncolnak. Karzatokról s a körfolyosóról rengeteg néző nézi a táncot vendéglői asztalok mellől. A gardémák is itt helyezkednek el, de a párok javarésze önálló. Nincs hozzátartozó velük, egyedül jöttek ki a versenyre, melyet nagyon komoly formák közt „táncolnak le” a jelentkezők. Oldalt a zsüri thónol, elnöke egy ismert pesti fiatalember, aki a tekintély kedvéért hatalmas csengőt hozott magával és ha meg-

unja: lecsöngett a párokat. A zsüri tagjai ismert pesti táncmesterek. A táncverseny éjféltkor lejeződik be, a győzteseket kihirdetik és a zsüri-elnök maga is leszál tekintélye magasztaláról. A legjobb táncosnővel eltáncol egy fordulót és úgy látszik, gyorsan meg is értik egymást, mert később együtt távoznak a helyiségből. Éjfélt után egy óraker záróra van a Táncpalotában s a versenyzők kipirulva, örömmel és csalódottan indulnak hazafelé. Győztesek, vesztesek egyformán —

nem egyedül.

Egészen előkelő és majdnem olyan látogatott, mint a „Táncpalota” egy belvárosi tánchelyiség, a Barkóczy Ilona bárónő „Salon Graciosa”-ja. A Ferenctiek-terén van ez a táncintézet, Barkóczy bárónő, alapítványi hölgy igazgatja s a legjobb táncotárók és táncotárnők itt tanítják a legújabb figurákra a fiatalokat. Versenyek itt nincsenek, csak délutáni teák és estélyek, melyek javarészn József főhercegek is megjelennek. A táncintézet nyárra a Margitszigetre megy és a felső szigeten kurzust tart az ottnyarálok részére. Már fiókjai is vannak — mint az Ebredőknek — a különböző körületekben.

Orzeumokban, bárókban, éttermekben mindenfelé erősen tartja magát estéknként a tánc, de távolsági táncversenyt ezeken a helyeken sem rendeztek még. A városligeti, Székesfővárosi Pavillon kerti étkezőhelyiségének közepére tavaly magas dombot emeltek cement padlózattal s itt táncolt a publikum szerezcsen-zenekar muzsikájára. Ezen a dombon ma már nem lehet táncolni, nincs engedély rá. Tavaly a szerezcsenek összeverekedtek egy az étteremből távozó társasággal, revolverlövés is dördült a Liget esendjébe s akkor betiltították a táncot és kidobták a szerezcseneket. Verseny tehát itt sem lesz az idén, de valószínűleg nyárra már újra forogni fognak a párok a cementhegyen.

Egyetlen hely van, ahol ugyan nem versenyszerűen, de rendkívül kitaratóan táncolnak ma is, különösen ha zárórámeghosszabbítása van a helyiségnek. „Ba-

jor sörfészek"-nek hívják ezt az étterem-
 mulatót, a Klauzál-utcai fürdő-épület egy
 beföldelt és átalakított uszodájának a
 helyén nyitották meg. Különlegessége,
 hogy bár a cégtábláján lévő festmény
 habzó sörös-hordót ábrázol: bajor sörfé-
 gyártalan nem lehet kapni az egész fé-
 szekben, vagy ha úgy tetszik — bajor
 sörfészekben. Záróra után rengeteg ember
 érkezik a helyiségbe, a bejáratnál rend-
 őrok állnak és gondosan ügyvelnek rá,
 hogy a tulságosan részeges ne tudjanak
 bejutni. Még így is nagyon sok többé-
 kevésbé becsipett ember verődik össze az
 étteremben. A helyiség közepén, az oldal-
 folyosó asztalai közli térségen egymás
 hegyén-hátán tolongnak a táncolók. Sok
 férfi-pár van köztük, általában, melánkóli-
 kus részegséggel imbolyognak körbe fél-
 órahosszat is, furesa, nehézkes és kalim-
 páló mozdulatokkal. Ha a sikoltozó zene-
 kar nem tartana néha mégis szünetet:
 órák hosszat forognának egyfolytában,
 ezek az öntudatlan rekordtáncverseny-
 zők.

Cirkuszlovak, mint táncosok.

Nagyon érdekes táncprodukciók látha-
 tók még a Fővárosi Cirkuszban. Úgy
 látszik, a lödömitókák is elragadták a
 táncdívat, mert Konyót igazgatóval nyer-
 sében egy egyszerű írlandi paripa min-

den táncot eltáncol a porondon. Fox-
 trottot, keringőt, shimmyt és végül a kö-
 zönség harsány tapsai mellett ropogós,
 friss magyar csárdást lejt el ez a ló egé-
 szen szédületes lábtechnikával. Haj-
 szálnyi pontossággal úgy csinál meg min-
 dent, mint az emberek. A gyors bécsi
 keringőt is eltáncolja egy hullámzó
 Strauss-walcer zenéjére és mikor megtap-
 solják: a jobb első lábával köszönetel
 ínt a közönségnek. Ez a szó szoros ér-
 telmében táncos paripa ünnepelt ked-
 vence a közönségnek és ma a cirkusz
 legnépszerűbb attrakciója.

Még tekintélyesebb, mert tömeges tánc-
 produkció egy másik cirkuszi szám, mi-
 kor egyszerre négy szürke és négy barna
 ló keringőzik a manézsonban. Szépen, ke-
 reszthén egymás mellé állnak, mindig
 egy szürke és egy barna és szabályos
 walcer-lépésekkel forognak körbe a po-
 rondon. Mögöttük két kis ponny-ló nagy
 derültségtől kísérve ugyancsak walcert
 táncol és légvégül Zoli utánozza őket két
 törpe barátjával. Valóságos bál ez a cir-
 kuszban. Viszont a négy szürke és a négy
 barna paripával igazán érdemes lenne
 távolsági és kitarlási versenyt rendezni.
 Ezek valószínűleg több kilométert tenné-
 nek meg ötvenegy óra alatt, mint a mila-
 nói táncmester.

Hozzá tartozik a táncbírekhez, hogy
 pünkösdi egyik ünnepén jólékonycélu ma-
 linét fog rendezni egy nagyobb társaság

a Fővárosi Operettszínház színpadán.
*Ezen a matinéen ugyancsak rengeteg tánc-
 szám lesz, de itt sincs szó táncverseny-
 ről.* Csupán a táncokat fogják bemutatni
 műkedvelők, azokat a különböző táncok-
 kat, amiket száz éve táncol az emberi-
 ség. Egy kiváló zenekritikus-írónk össze-
 foglalt jelentet ír kerülnék a tánc-
 produkciókhoz, melyeket grófnők, báró-
 kisasszonyok, genfry-lányok fognak be-
 mutatni a színpadon. A tánc története
 lesz az az előadás, mely valószínűleg
 táblás házat csinál majd az újpesti árviz-
 károsultak javára.

*Szóval, ha nem is kilométeres távolsá-
 gokon és ötvenegy óráig egyfolytában,
 de táncolni még tudnak Pesten is.* Bár
 nemjleg fankasztották a táncdívat a kü-
 lönböző hatósági tilalmak és egyéb, a
 modern táncok ellen indított akciók,
 azért Terpsichore nem pánszokodhatik
 még. Egyelőre ugyan nincs eldöntve,
 hogy a shimmyző magyar magyarább-e
 a palotást táncoló magyarnál és hogy a
 lassu és nyugodt tangó erkölcstelenebb-e
 a mártogató csárdásnál, de azért táncol-
 munk, — okunk, kedvünk tényleg elég van
 hozzá. Ma még csak kivilágos-kivirradtig,
 holnap már ötvenegy órán keresztül
 százharminc kilométer távolságban.

Csak az a szomorú, hogy egy ilyen tá-
 volsági táncban olyan gyorsan el lehetne
 érní a csch határt.